

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 3113/05
08.02.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Звездане Лутовац, Николе Станојевића, Михаила Рулића и Слободана Дражића, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ адвокат, против туженог ББ, чији је пуномоћник БА адвокат, ради испуњења уговора, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Ужицу Гж. 1380/05 од 7.10.2005. године, у седници одржаној 8.2.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Ужицу Гж.1380/05 од 7.10.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Пријепољу П.бр.224/04 од 17.3.2005. године, и допунском пресудом под истим бројем од 31.8.2005. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да му по основу испуњења уговора на име остатка купопродајне цене за испоручене кокице носиле плати 3.854 евра у динарској противвредности по најповољнијем курсу по коме банке откупљују евре на дан исплате са димицилном каматом обрачунатом на исти начин почев од 1.4.2004.године до коначне исплате. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име дуга плати износ од 1018 евра на име испоручене хране за кокице носиле, у динарској противвредности по званичном курсу на дан исплате, по коме банке откупљују еуро са домиционом каматом обрачунатом од дана подношења тужбе до коначне исплате. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова спора плати 34.500,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Ужицу Гж.1380/05 од 7.10.2005. године одбијене су као неосноване жалбе странака и потврђене пресуда Општинског суда у Пријепољу П.224/04 од 17.3.2005. године и допунска пресуда истог суда од 31.8.2005. године.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је изјавио благовремену и дозвољену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 399. Закона о парничном поступку, Врховни суд налази да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, нити нека од битних повреда на које се указује ревизијом

Нису основани ни наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Према утврђеном чињеничном стању странке су почетком септембра месеца 2003. године, закључиле усмени уговор о купопродаји 7.000 комада кокица носилца старости 18 недеља по цени 3 евра по комаду, укупно 21.000,00 евра. Од уговорене купопродајне цене тужени није исплатио 3.854 евра. Пре истека уговореног рока за коначну исплату цене, тужени је рекламирао купљену

робу због неодговарајуће носивости јата, па је тужилац прихватио рекламацију и туженом испоручио једну туру хране у количини од 5600 кг у вредности од 1018 евра. Како и поред промене хране није дошло до повећања носивости јата, тужилац је обуставио даљу испоруку хране, а странке нису могле да се договоре у погледу својих даљих права и обавеза, након чега је дошло до покретања овог спора.

Код утврђења да је тужилац туженом за утврђену цену продао кокице носиле, а да тужени ту цену у целости није исплатио, већ је остао његов дуг од 3.854 евра, правилно су нижестепени судови обавезали туженог да уговорену цену исплати јер није дошло до раскида уговора нити договора око снижења цене. Како тужени до окончања поступка није пружио суду доказе у погледу узрока слабије носивости јата, а терет доказивања је на његовој страни (сходно члану 223.ЗПП), а није постигнут договор о снижењу цене; то је тужени дужан да сходно одредбама закљученог уговора исту у целости и исплати.

Применом члана 405. став 2. ЗПП, Врховни суд изоставља детаљније образложење ревизијских навода, јер се ревизијом туженог понављају жалбени разлози, који су били предмет правилне материјално правне оцене другостепеног суда. Истовремено, образложењем пресуде се не би постигло ново тумачење права,

нити допринело уједначеном тумачењу права.

Осталим ревизијским наводима којима се указује да је накнадним закључењем новог споразума, престала обавеза из ранијег, тужени у ствари напада чињенично стање, са ког разлога се ревизија не може изјавити у смислу члана 398. став 2. ЗПП-а.

Са изнетих разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци пресуде на основу члана 405. став 1.у вези члана 491. став 1. ЗПП-а.

Председник већа-судија,

Стојан Јокић, с.р

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

мз